

Respostes a la ciutadania del PP al Ple de 21-3-2012

El senyor Campo diu:

“Un aclariment. A Egipte hi havia esclaus, però les piràmides les construïen treballadors especialitzats perquè era una feina especialitzada. No sé si va fer falta una reforma laboral perquè poguessin fer les piràmides, però en tot cas sí que eren treballadors assalariats els que les feien.

Després, la pregunta –parteix d’unes dades objectives, això sí que no m’ho invento– va més a nivell de reflexió que filosòfica històrica i tal que no pas a cosa partidista, però el president Roosevelt, que no era un senyor d’extrema esquerra, deia que els sindicats forts garantien uns salaris elevats i unes bones condicions de treball, i el progrés al món occidental s’ha basat en això, en bones condicions de treball que feien unes societats cada vegada més justes amb menys diferències socials, i que aquesta ha estat la base del nostre progrés.

Les polítiques que s’estan aplicant els últims anys, i especialment les retallades d’ara o la reforma laboral, el que comporten és que els salaris baixin cada vegada més, i per tant la majoria de la població siguem més pobres mentre que una minoria és cada vegada més rica, i això les dades ho demostren, les dades de riquesa per barris de Barcelona, la venda de cotxes de luxe, això són dades objectives.

Per tant, jo el que els demanaria a vostès era, una, si estan d’acord que la manera de sortir de la crisi econòmica és que la majoria de la població s’empobreixi a costa que una minoria s’enriqueixi, si això els sembla bé, que s’ha de sortir de la crisi d’aquesta manera, i també els demanaria a vostès que davant d’unes dades contundents que donen als sindicats, que és que amb la mateixa política laboral hi ha un 13 per cent d’atur a Euskadi i un trenta i pico per cent d’atur a Andalusia –amb les mateixes lleis laborals– que feu el favor d’explicar-me quina relació hi ha entre reforma laboral i creació de llocs de treball. Expliqueu-me per què a Andalusia i a Euskadi es donen aquestes disparitats havent-hi la mateixa normativa laboral.

I això és un debat seriós, no fem partidisme, eh?, fem debat seriosos.”

El senyor Sánchez diu:

“Molt breu, i senyor Campos, sap que li respecto política i personalment, jo crec que en tots els moments, almenys per la meua part, he intentat mantenir un

debat seriós, com vostè ha dit. Si vol, quan vulgui podem mantenir el debat sobre el tema que vostè vulgui.

Però sí que volia fer una petita referència a una cosa que pensava que havia quedat clara, vull fer referència directament al senyor Sanz. Pensava que les meves paraules, les que havia dit, que potser les meves paraules s'havien malinterpretat, veient les cares de l'alcaldessa i el portaveu socialista, havien sigut suficients, no? Veig que no. Només li vull explicar una cosa, i estic convençut que això ni el meu grup polític ho sap.

Jo vaig ser candidat al Parlament de Catalunya amb el número trenta i pico quan tenia 19 anys, i vaig inaugurar la campanya perquè ningú del meu partit ho volia fer a la ciutat de Berga. Això em va comportar anar durant quatre mesos amb escorta. Només li vull dir, senyor Sanz, que per part de vostè lliçons de democràcia cap ni una.”